

Hygiensjuksköterska i förskolan

När ditt barn blir sjukt – information till vårdnadshavare

Små barn är ofta sjuka och det är en naturlig del i familjens liv att ta hand om sina sjuka barn. Under de första levnadsåren har barnet i genomsnitt 6-8 luftvägsinfektioner per år. I allmänhet klingar de flesta luftvägsinfektionerna av inom en vecka.

När ska barnet stanna hemma?

Barnets allmäntillstånd, d v s hur barnet äter, sover och orkar delta i gruppaktiviteter, är avgörande för om barnet kan vistas i förskolan. Barnet ska vara feberfri (utan febernedsättande medicin i kroppen) och orka delta i de vardagliga aktiviteterna både inom- och utomhus för att vara på förskolan. Barnet kan ibland vara piggt och aktivt hemma, men orkar ändå inte vara med i barngruppen. Ett sjukt och hängigt barn bör få ha lugn och ro och tid för återhämtning. Personalen ska inte behöva ta tempen på barnet för att avgöra om barnet kan vistas på förskolan, utan bedömningen ska göras utifrån barnets allmäntillstånd.

Riktlinjer för när barnet ska vara hemma:

- När barnet har feber.
Ett feberfritt dygn hemma innan återgång till förskolan är en bra tumregel.
- Om barnet är feberfritt, men är så trött och hängigt att det inte orkar med de vanliga aktiviteterna på förskolan.
- När barnet har en smittsam sjukdom, t ex halsfluss och impetigo, som är obehandlad eller har stått under antibiotikabehandling kortare tid än två dygn.
- Om barnet har infekterande sår eller eksem som är vätskande. Barnet kan återgå till förskoleverksamheten när såren har torkat in och inte vätskar sig längre.
- Vid magsjuka med kräkningar och/eller diarré.
Barnet kan återgå till förskoleverksamheten när det ätit normalt och inte kräks eller haft diarré under 48 timmar. I magsjuketider kan smittspridningen på förskolan begränsas genom att syskon till sjuka barn stannar hemma.

Vid långdragna infektionsperioder kan hygienråden behöva skärpas. Förskolepersonalen är de som bäst har en helhetsbild över infektionsläget i förskolan och det är de som ser hur barnet mår i den miljön. Vid tveksamheter är det därför förskolepersonalens bedömning som bör vara avgörande.